

[Kirsten Lee]

ser. I debatten om det grønlandske sundhedsvæsen er det også blevet fremhævet, at forebyggende arbejde var nødlidende frem for det akutte lægearbejde. Jamen hvem siger, at man skal være læge for at stille diagnoser eller f.eks. vaccinere børn? Man behøver såmænd ikke engang at være sygeplejerske. Millioner af mennesker i denne verden er afhængige af sundhedsarbejdere med ikkelægelig eller -sygeplejemæssig uddannelse, og de varetager mange væsentlige sundhedsmæssige opgaver.

Man skulle måske lade være med at tænke i traditionelle organisationsbundne rammer og i stedet planlægge en sundhedsarbejderuddannelse af grønlændere og for grønlændere; sådanne mennesker kunne dække en stor del af de sundhedsmæssige behov i Grønland. Vi skal væk fra de stive organisationsrammer.

Der er al mulig grund til at sikre Grønland et godt sundhedsvæsen, men det gøres ikke ved at haste noget igennem, som dette forslag lægger op til, og Det Radikale Venstre kan derfor ikke støtte forslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

Lægebetjeningen i Grønland er helt åbenbart i en krisesituation, og kan CD's beslutningsforslag tjene til en løsning på dette problem på længere sigt, er det da ikke helt spildt. De geografiske forhold i Grønland stiller jo helt særlige krav til bemanning, transport, arbejdstid m.v., og disse forhold er åbenbart ikke betryggende beskrevet i de foreliggende regler.

Kristeligt Folkeparti ser med stor forståelse på disse problemer, som bl.a. opstår i forbindelse med lægers hjemrejse efter nogle års arbejde i Grønland, og dertil kommer problemer med merit- og kompetenceoverførsel; det må der gøres noget ved, så man ikke stilles ringere efter nogle års arbejde i Grønland.

Endelig er der spørgsmålet om bemanning på Dronning Ingrid's Hospital. I Ugeskrift for Læger den 25. januar 1988 påpeger Hans Jørgen Fenger, at der kan spares betydelige beløb ved at foretage en række specialbehandlinger på dette hospital frem for at sende patienterne til København.

Kristeligt Folkeparti er opmærksomt på, at der gennem lang tid har været ført forhandlinger mellem de implicerede parter for at finde en løsning på disse problemer; vi beklager meget, at den grønlandske befolkning skal lide under

virksomheden af denne langvarige konflikt, som man næsten kunne kalde det, og vi forventer, at aftaleparterne snarest finder en løsning på de problemer, der foreligger, så man kan få afsluttet forhandlingerne med et fornuftigt resultat.

Vi konstaterer med tilfredshed, at sundhedsministeren er opmærksom på problemerne i Grønland, og vi støtter det arbejde, der er igangsat med henblik på at finde en langsigtet løsning på problemerne til gavn for den grønlandske befolkning.

Hvad angår det foreliggende beslutningsforslag, finder vi fra Kristeligt Folkepartis side, at det griber uheldigt ind i nogle forhandlinger, der er i gang, og derfor ser vi os ikke i stand til at støtte det.

Rosing (S):

Der har været sagt og skrevet meget om dette emne i Danmark, men selvfølgelig ikke mindst i Grønland, som det jo vedrører.

Grundlæggende mener jeg, at forholdet er det, at man ganske ukritisk har overført danske rammer og normer og »sådan gør vi«- og »sådan skal I gøre«-holdninger til Grønland. Det kunne være morsomt at forestille sig overførsel af normer fra f.eks. en fangerbygd i Østgrønland til en dansk kommune, men dette er jo dødsens alvorligt; vi taler om lægesituationen i Grønland i dag.

Lad mig slå fast med det samme, at det er min opfattelse, at de ganske pæne lønninger, som læger i Grønland oppebærer, ikke udgør problemet med hensyn til lægemangelen i Grønland, og det mener jeg også de fleste i dag forstår. Det er de manglende muligheder for kompetencegivende videreuddannelse på lige fod med kolleger i andre dele af riget, og så er det den arbejdsbyrde, man pålægger de læger, som stadig er tilbage på deres poster.

Det er også i den forbindelse vigtigt at tænke på andre faggrupper, som naturligvis bliver smittet af den ganske utilfredsstillende situation for lægerne; det gælder sygeplejersker, sygemedhjælpere, jordemødre osv. Hele uddannelsesformålet i det grønlandske sundhedsvæsen bliver udhulet med den situation, vi har i dag.

Men hvem går hele denne katastrofale situation, som vi må kalde den, ud over i første omgang? Det er naturligvis de patienter, der i dag er afhængige af en rimelig behandling – poten-